Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (dziesiąta izba)

z dnia 17 marca 2016 r.*

Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 — Unia celna i Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Pozycje 8517, 8518, 8519, 8527 i 8543 — Autonomiczny aparat przeznaczony do odczytywania, odbierania i odtwarzania w streamingu cyfrowych plików audio w formie wzmocnionego dźwięku

W sprawie C-84/15

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (sąd najwyższy Niderlandów) postanowieniem z dnia 13 lutego 2015 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 19 lutego 2015 r., w postępowaniu:

Sonos Europe BV

przeciwko

Staatssecretaris van Finaciën,

TRYBUNAŁ (dziesiąta izba),

w składzie: F. Biltgen, prezes izby, A. Borg Barthet (sprawozdawca) i M. Berger, sędziowie,

rzecznik generalny: Y. Bot,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając procedurę pisemną,

rozważywszy uwagi przedstawione:

— w imieniu Sonos Europe BV przez N. Ooyevaara, W. Schipper oraz H. Ooyevaara, adviseurs, wspieranych przez T. Lyonsa, QC, i J. Wolfsa, advocaat,

— w imieniu rządu niderlandzkiego przez M. Gijzen oraz M. Bulterman, działające w charakterze pełnomocników,

— w imieniu Komisji Europejskiej przez A. Caeirosa oraz G. Wilsa, działających w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

* Język postępowania: niderlandzki.

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy interpretacji pozycji taryfowych 8517, 8518, 8519, 8527 i 8543 Nomenklatury scalonej zamieszczonej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej (Dz.U. L 256, s. 1), zmienionej kolejno rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r. (Dz.U. L 291, s. 1) oraz rozporządzeniem Komisji nr 948/2009 z dnia 30 września 2009 r. (Dz.U. L 287, s. 1) (zwanej dalej „CN").

2 Wniosek ów został złożony w ramach sporu pomiędzy Sonos Europe BV (zwaną dalej „Sonos Europe") a Staatssecretaris van Financiën (sekretarzem stanu ds. fiskalnych, zwanym dalej „organem celnym") w przedmiocie klasyfikacji taryfowej autonomicznych aparatów „SONOS Zone Player zps5" przeznaczonych do odczytywania, odbierania i odtwarzania w streamingu cyfrowych plików audio w formie wzmocnionego dźwięku (zwanych dalej „zoneplayerami").

Ramy prawne

SH

3 Rada Współpracy Celnej, obecnie Światowa Organizacja Celna (WCO), została utworzona na mocy międzynarodowej konwencji o jej utworzeniu, sporządzonej w Brukseli w dniu 15 grudnia 1950 r. Zharmonizowany system oznaczania i kodowania towarów (zwany dalej „HS") został opracowany przez WCO i przyjęty na mocy Międzynarodowej konwencji w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów (zwanej dalej „konwencją HS"), zawartej w Brukseli w dniu 14 czerwca 1983 r. i zatwierdzonej w imieniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej, wraz z protokołem zmieniającym z dnia 24 czerwca 1986 r., w drodze decyzji Rady 87/369/EWG z dnia 7 kwietnia 1987 r. (Dz.U. L 198, s. 1).

4 Zgodnie z art. 3 ust. 1 konwencji HS każda z umawiających się stron zobowiązuje się do tego, że jej taryfa celna i nomenklatury statystyczne będą zgodne z HS, że będzie stosowała wszystkie pozycje i podpozycje HS bez dodatków lub modyfikacji wraz z ich odpowiednimi kodami cyfrowymi oraz że będzie przestrzegała kolejności cyfrowych tego systemu. Każda z umawiających się stron zobowiązuje się również do stosowania ogólnych reguł interpretacji HS, a także wszystkich uwag dotyczących sekcji, działów i podpozycji HS, oraz do tego, że nie będzie modyfikowała ich zakresu.

5 WCO zatwierdza na warunkach określonych w art. 8 konwencji HS noty wyjaśniające i opinie klasyfikacyjne do HS przygotowane przez Komitet HS.

6 Noty wyjaśniające HS dotyczące pozycji 8517 mają następujące brzmienie:

„Pozycja ta obejmuje aparaturę do transmisji lub odbioru mowy lub innych dźwięków, obrazów lub innych danych pomiędzy dwoma punktami poprzez zmiany prądu elektrycznego lub fali optycznej przepływającej w sieci przewodowej albo fal elektromagnetycznych w sieci bezprzewodowej. Sygnał może być analogowy lub cyfrowy. Sieci, które mogą być wzajemnie połączone, obejmują telefonię, telegrafię, radiotelefonię, radiotelegrafię, lokalne i rozległe sieci komputerowe.

[…]

Mikrofony i odbiorniki (nawet połączone jako słuchawki) oraz głośniki, gdy przedstawiane oddzielnie, klasyfikowane są do pozycji 8518, podczas gdy dzwonki elektryczne i brzęczyki klasyfikowane są do pozycji 8531.

Aparaty telefoniczne mogą zawierać lub być wyposażone w: pamięć do przechowywania i wywoływania numerów telefonicznych; wyświetlacz optyczny do pokazywania wybieranego numeru oraz numeru, z którego jest realizowane połączenie, czasu i daty oraz długości trwania połączenia; dodatkowy głośnik i mikrofon, aby umożliwić komunikację bez użycia słuchawki telefonicznej; urządzenia do automatycznego odpowiadania na przychodzące połączenia, przekazywania nagranych wiadomości, nagrywania przychodzących wiadomości i odtwarzania na żądanie zarejestrowanych wiadomości; urządzenia do utrzymywania połączenia na linii w trakcie porozumiewania się z inną osobą na innym telefonie. Aparaty telefoniczne zawierające te urządzenia mogą również posiadać klawisze lub przyciski, które umożliwiają ich działanie, włącznie z przełącznikami, które umożliwiają obsługę telefonu bez podnoszenia słuchawki telefonicznej z widełek. Wiele z tych urządzeń do swojego działania wykorzystuje mikroprocesor lub cyfrowe układy scalone”.

7 Noty wyjaśniające do HS dotyczące pozycji 8518 stanowią:

„Niniejsza pozycja obejmuje mikrofony, głośniki, słuchawki nagłowne, słuchawki douszne i elektryczne wzmacniacze częstotliwości akustycznych wszystkich rodzajów, przedstawiane samodzielnie, bez względu na konkretny cel, do jakiego takie aparaty mogą być przeznaczone (np. telefoniczne mikrofony, słuchawki nagłowne i douszne oraz głośniki do odbiorników radiowych).

Niniejsza pozycja obejmuje również elektryczne zestawy wzmacniające dźwięk.

[…]

B. Głośniki, nawet [również] zamontowane w swoich obudowach

Funkcja głośników jest odwrotna do funkcji mikrofonów: odtwarzają one dźwięk poprzez przekształcenie elektrycznych zmian lub oscylacji ze wzmacniacza na drgania mechaniczne, które są przekazywane w eter.

Obejmują one następujące typy:

[…]

Transformatory dopasowujące i wzmacniacze są czasami zmontowane razem z głośnikami. Zazwyczaj elektryczny sygnał wejściowy otrzymany przez głośnik jest w postaci analogowej, jednak w niektórych przypadkach sygnał wejściowy jest w formacie cyfrowym. Takie głośniki zawierają konwerter cyfrowo-analogowy oraz wzmacniacze, z których w eter przekazywane są drgania mechaniczne.

W zależności od przeznaczenia głośniki mogą być zamontowane w ramie, w podstawie lub w różnego typu skrzynkach (często o budowie uwzględniającej zasady akustyki), a nawet w wyrobach meblowych. Urządzenia te klasyfikuje się do tej pozycji, pod warunkiem że główną funkcją całego zespołu jest działanie w roli głośnika. Przedstawiane oddzielnie ramy, podstawy montażowe, skrzynki itp. również objęte są niniejszą pozycją, pod warunkiem że są one możliwe do zidentyfikowania jako głównie przeznaczone do zamontowania głośników; artykuły meblowe objęte działem 94. przeznaczone na głośnik dodatkowo do swojej zwykłej funkcji, pozostają klasyfikowane do działu 94.

Pozycja ta obejmuje głośniki przeznaczone do podłączenia do maszyny do automatycznego przetwarzania danych, gdy są one przedstawiane oddzielnie”.

8 Noty wyjaśniające HS dotyczące pozycji 8519 mają następujące brzmienie:

„Pozycja ta obejmuje aparaturę do rejestrowania dźwięku, aparaturę do odtwarzania dźwięku oraz aparaturę, która jest zdolna zarówno do rejestrowania, jak i odtwarzania dźwięku. Dźwięk jest zazwyczaj rejestrowany na wewnętrznym urządzeniu pamięciowym lub nośniku albo odtwarzany z wewnętrznego urządzenia pamięciowego lub nośnika (np. taśma magnetyczna, nośnik optyczny, nośnik półprzewodnikowy lub inny nośnik objęty pozycją 8523).

Aparatura do rejestrowania dźwięku modyfikuje nośnik tak, że aparatura do odtwarzania dźwięku może później odtwarzać oryginalną falę dźwiękową (mowa, muzyka itd.). Obejmuje to rejestrowanie oparte na odbiorze fali dźwiękowej lub za pomocą innych metod, np. za pomocą zapisu plików danych dźwiękowych pobranych ze strony internetowej lub płyty kompaktowej przez maszynę do automatycznego przetwarzania danych do pamięci wewnętrznej (np. pamięci flash) cyfrowego urządzenia audio (np. odtwarzacza MP3). Urządzenia, które zapisują dźwięk jako kod cyfrowy, zazwyczaj nie są zdolne do odtwarzania dźwięku, chyba że zawierają one środki do przekształcenia nagrania z kodu cyfrowego na sygnał analogowy.

[…]

IV.– Pozostała aparatura wykorzystująca nośniki magnetyczne, optyczne lub półprzewodnikowe

Aparatura objęta tą grupą może być przenośna. Może być ona wyposażona także w urządzenia akustyczne (głośniki, słuchawki douszne, słuchawki nagłowne) i wzmacniacz lub przeznaczona do przyłączenia do urządzeń akustycznych i wzmacniacza.

[…]

C) Aparaty wykorzystujące nośniki półprzewodnikowe

Grupa ta obejmuje aparaty, które wykorzystują nośniki półprzewodnikowe (np. trwałe pamięci półprzewodnikowe). Dźwięk jest rejestrowany jako cyfrowy kod na powierzchni nośnika, przekształcany ze wzmacnianych prądów o zmiennym natężeniu (sygnał analogowy). Dźwięk odtwarzany jest przez odczytywanie takiego nośnika. Nośniki półprzewodnikowe mogą być na stałe zainstalowane w tych aparatach lub mogą być w postaci wymiennego nośnika trwałej pamięci półprzewodnikowej. Przykłady obejmują odtwarzacze audio z pamięcią flash (np. niektóre odtwarzacze MP3), które są przenośnymi urządzeniami zasilanymi bateriami, składającymi się zasadniczo z obudowy zawierającej pamięć flash (wewnętrzną lub wymienną), mikroprocesor, system elektroniczny obejmujący wzmacniacz częstotliwości akustycznej, wyświetlacz LCD oraz przyciski sterujące. Mikroprocesor został zaprogramowany, aby używać formatów pliku MP3 lub podobnych. Aparat może być podłączony do maszyny do automatycznego przetwarzania danych w celu pobrania plików MP3 lub podobnych”.

9 Noty wyjaśniające HS dotyczące pozycji 8543 mają następujące brzmienie:

„Niniejsza pozycja obejmuje wszystkie urządzenia i aparaty elektryczne nie uwzględnione w żadnej innej pozycji niniejszego działu ani nie objęte bardziej specyficznie pozycją żadnego innego działu nomenklatury, ani nie wyłączone uwagą prawną do sekcji XVI lub do niniejszego działu. Głównymi towarami elektrycznymi, objętymi bardziej specyficznie innymi działami, są maszyny elektryczne objęte działem 84. oraz pewne przyrządy i aparaty objęte działem 90.

Elektryczne urządzenia i aparaty objęte niniejszą pozycją muszą posiadać indywidualne funkcje. Postanowienia not wyjaśniających do pozycji 8479 dotyczące maszyn i urządzeń mechanicznych posiadających indywidualne funkcje stosuje się, z uwzględnieniem istniejących różnic, do urządzeń i aparatów objętych niniejszą pozycją.

Większość urządzeń objętych niniejszą pozycją składa się z zespołu wyrobów elektrycznych lub części (lamp elektronicznych, transformatorów, kondensatorów, cewek indukcyjnych, rezystorów itp.), działających całkowicie elektrycznie. Jednakże niniejsza pozycja obejmuje również wyroby elektryczne zawierające elementy mechaniczne, pod warunkiem że takie elementy są pomocnicze względem elektrycznej funkcji maszyny lub urządzenia.

Nomenklatura scalona

10 Klasyfikacja celna towarów przywożonych do Unii Europejskiej jest uregulowana w CN, która opiera się na HS.

11 Na mocy art. 12 ust. 1 rozporządzenia nr 2658/87, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 254/2000 z dnia 31 stycznia 2000 r. (Dz.U. L 28, s. 16), Komisja Europejska przyjmuje każdego roku rozporządzenie przedstawiające pełną wersję CN wraz ze stawkami celnymi będącymi wynikiem środków przyjętych przez Radę Unii Europejskiej lub przez Komisję. Rozporządzenie to stosuje się od dnia 1 stycznia następnego roku kalendarzowego.

12 Wersje CN mające zastosowanie do okoliczności w postępowaniu głównym, które miały miejsce w latach 2009 i 2010, wynikają z rozporządzeń nr 1031/2008 i 948/2009.

13 Pierwsza część CN zawiera ogół przepisów wstępnych. W tej części, w tytule I, poświęconym przepisom ogólnym, mieści się sekcja A, zatytułowana „Ogólne reguły interpretacji [CN]”, która stanowi, co następuje:

„Klasyfikacja towarów w [CN] podlega następującym regułom:

1 Tytuły sekcji, działów i poddziałów mają znaczenie wyłącznie orientacyjne; dla celów prawnych klasyfikację towarów należy ustalać zgodnie z brzmieniem pozycji i uwag do sekcji lub działów oraz, o ile nie są one sprzeczne z treścią powyższych pozycji i uwag, zgodnie z następującymi regułami:

[…]

6. Klasyfikacja towarów do podpozycji tej samej pozycji powinna być przeprowadzona zgodnie z ich treścią i uwagami do nich, z uwzględnieniem ewentualnych zmian wynikających z powyższych reguł, stosując zasadę [z zastosowaniem zasady], że tylko podpozycje na tym samym poziomie mogą być porównywane. Odpowiednie uwagi do sekcji i działów mają zastosowanie również do tej reguły, jeżeli treść tych uwag nie stanowi inaczej”.

14 Część druga CN, zatytułowana „Tabela stawek celnych”, obejmuje w szczególności sekcję XVI. Uwaga 3 do tej sekcji stanowi, co następuje:

„Jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, zespoły maszyn, które składają się z dwóch lub więcej maszyn połączonych w jedną całość, oraz inne maszyny zaprojektowane do wykonywania dwóch lub więcej funkcji wzajemnie się uzupełniających lub funkcji alternatywnych należy klasyfikować tak, jakby składały tylko z tej części składowej lub jako będące wyłącznie tą maszyną, która wykonuje funkcję podstawową”.

15 Zawarty w sekcji CN XVI dział 85 jest zatytułowany „Maszyny i urządzenia elektryczne oraz ich części; rejestratory i odtwarzacze dźwięku, rejestratory i odtwarzacze obrazu i dźwięku oraz części i akcesoria do tych artykułów”. Dział ów obejmuje między innymi następujące pozycje taryfowe:

„8517	Aparaty telefoniczne, włączając [w tym] telefony dla sieci komórkowych lub dla innych sieci bezprzewodowych; pozostała aparatura do transmisji lub odbioru głosu, obrazów lub innych danych, włączając [w tym] aparatur[a] do komunikacji w sieci bezprzewodowej (takiej jak lokalna lub rozległa sieć komputerowa), inna niż aparatura nadawcza i odbiorcza objęta pozycją 8443, 8525, 8527 lub 8528:
	– Aparaty telefoniczne, włączając [w tym] telefony dla sieci komórkowych lub dla innych sieci bezprzewodowych:
[…]	[…]
8517 18 00	[…]
	– Pozostała aparatura do transmisji lub odbioru głosu, obrazów lub innych danych, włączając [w tym] aparatur[a] do komunikacji w sieci przewodowej lub bezprzewodowej (takiej jak lokalna lub rozległa sieć komputerowa):
8517 61 00	– – Stacje bazowe
8517 62 00	– – Maszyny do odbioru, konwersji i transmisji lub regeneracji głosu, obrazu lub innych danych, w tym aparatura przełączająca i routingowa
8517 69	– – Pozostałe:
[…]	[…]
8518	Mikrofony i ich stojaki; głośniki, nawet [również] w obudowach; słuchawki nagłowne i douszne, nawet [również] połączone z mikrofonem oraz zestawy składające się z mikrofonu i jednego lub więcej głośników; [elektryczne] wzmacniacze częstotliwości akustycznych […]; [elektryczna] aparatura wzmacniająca sygnały dźwiękowe […]:
[…]	[…]
8519	Aparatura do rejestrowania lub odtwarzania dźwięku
8519 20	– Aparatura uruchamiana monetami, banknotami, kartami bankowymi, żetonami lub innymi środkami płatniczymi;
[…]	[…]
8519 30 00	– Gramofony bez wzmacniacza
8519 50 00	– Telefoniczne aparaty zgłoszeniowo-informacyjne
	– Pozostałe urządzenia:
8519 81	– Wykorzystujące nośniki magnetyczne, optyczne lub półprzewodnikowe:
[…]	[…]
8519 89	– – Pozostałe:
	– – – Sprzęt do odtwarzania dźwięku, niezawierający urządzenia do rejestracji dźwięku:
[…]	[…]
8519 89 19	– – – – Pozostałe
[…]	[…]
8527	Aparatura odbiorcza do radiofonii, nawet [również] połączona w tej samej obudowie z aparaturą do zapisu lub odtwarzania dźwięku lub zegarem
[…]	[…]

8543	Maszyny i aparatura, elektryczne, posiadające indywidualne funkcje, niewymienione ani [i] niewłączone gdzie indziej w niniejszym dziale”.

Postępowanie główne i pytanie prejudycjalne

16 W okresie od 7 grudnia 2009 r. do 4 stycznia 2010 r. Sonos Europe złożyła dziewięć zgłoszeń w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu dla urządzeń zoneplayer.

17 Zoneplayer składa się z obudowy wyposażonej w pięć głośników, które każdorazowo są wyposażone we wzmacniacz cyfrowy. Obudowa jest wyposażona w przyciski do regulacji siły dźwięku („mute” i „volume”) oraz gniazdka do słuchawek, wejścia audio, dwa wejścia do sieci oraz przyłącze do sieci elektrycznej. Ponadto w zoneplayerze jest wbudowana płyta główna z między innymi procesorem. Oprogramowanie na płycie głównej to między innymi system operacyjny Linux, który może być uaktualniany poprzez połączenie z Internetem.

18 W celu ustanowienia takiego połączenia zoneplayer musi być złączony z modemem lub ruterem za pomocą przewodu ethernetowego. Po połączeniu z Internetem zoneplayer umożliwia odbiorcy słuchanie między innymi muzyki w streamingu, w ramach którego urządzenie odtwarza cyfrowe pliki audio w miarę postępowania procesu pobierania plików bez zapisywania ich w tym celu w pamięci urządzenia. Zoneplayer oferuje również możliwość słuchania programów emitowanych w streamingu przez internetowe stacje radiowe. Aby umożliwić owo odczytanie streamingu, zoneplayer dokonuje wymiany surowych danych z serwerami informatycznymi magazynującymi cyfrowe pliki audio, które chce odsłuchiwać użytkownik urządzenia.

19 Na zoneplayerze zaprogramowano wstępnie ponad 25 000 stacji radiowych, programów i podcastów. Urządzenie to nie daje możliwości zapisywania danych.

20 Poprzez znajdujące się na tylnej części obudowy wejścia sieciowe mogą zostać podłączone przy użyciu przewodu urządzenia takie jak np. cyfrowy rejestrator wideo, komputer osobisty, konsola do gier lub tzw. stacja zapisu w sieci Network Attached Storage (NAS) w celu podłączenia tych urządzeń do Internetu lub połączenia zoneplayera z komputerami w ramach sieci lokalnej. Cyfrowe pliki audio znajdujące się na owych innych terminalach mogą być również odtwarzane za pomocą głośników zoneplayera. Również w tym przypadku owe pliki nie są wstępnie zapisywane na zoneplayerze, lecz odczytywane przez niego w streamingu w trakcie procesu przekazu danych odbywającego się pomiędzy urządzeniami połączonymi w sieci.

21 Dwa zoneplayery – lub więcej – mogą jednocześnie bezprzewodowo wysyłać i odbierać dane cyfrowe i tworzyć w ten sposób bezprzewodową sieć danych (zwaną dalej „siecią Sonos”). Oprogramowanie zainstalowane w zoneplayerach umożliwia w ramach sieci Sonos wysyłanie i odtwarzanie muzyki w streamingu do każdego z zoneplayerów osobno. Sieć Sonos funkcjonuje w tym względzie niezależnie od ewentualnej sieci Wifi, system generuje bowiem szyfry używane dla celu przekazu danych cyfrowych między zoneplayerami.

22 Zoneplayery zostały zgłoszone przez Sonos Europe w ramach podpozycji CN 8519 89 90 objętej obowiązkiem zapłaty ceł o stawce 2%. W oparciu o te zgłoszenia organy celne skierowały do Sonos Europe nakazy zapłaty należności celnych w odpowiedniej wysokości.

23 Sonos Europe wniósł odwołanie od tych nakazów zapłaty. Według niego zoneplayery powinny zostać sklasyfikowane w ramach podpozycji CN 8517 62 00, objętej obowiązkiem zapłaty należności celnych o stawce 0%. Organy celne oddaliły owo odwołanie, wskazując w decyzji, że zoneplayer jest w zasadzie objęty podpozycją CN 8519 89 19, podlegającą stawce celnej w wysokości 4,5%, w związku z czym należności celne określone w zakwestionowanych nakazach zapłaty nie zostały ustalone w zbyt wysokiej kwocie.

24 Sonos Europe wniósł skargę na te decyzje organów celnych do rechtbank te Haarlem (sąd w Harlem), który uznał, iż jest ona bezzasadna. Sonos Europe złożył apelację od tego wyroku do Gerechtshof te Amsterdam (sądu apelacyjnego w Amsterdamie).

25 Sąd apelacyjny ustalił, że zoneplayer, z uwagi na jego obiektywne właściwości i cechy, podlega zaklasyfikowaniu zarówno do pozycji CN 8517, jak i do pozycji CN 8519. Na podstawie tego stwierdzenia sąd ów orzekł, że klasyfikację taryfową zoneplayera należy określić uwzględniając treść uwagi 3 do sekcji CN XVI. Wedle Gerechtshof Amsterdam (sądu apelacyjnego w Amsterdamie) z perspektywy konsumentów zoneplayer zasadniczo jest przeznaczony do odtwarzania dźwięku i owa funkcja odtwarzania dźwięku jest cechą immanentną tego urządzenia. Wynika z tego, że stanowi ona główną funkcję zoneplayera, podczas gdy funkcje związane z działaniem w sieci mają charakter wtórny. W związku z tym, zdaniem sądu apelacyjnego, na podstawie ogólnych reguł interpretacji CN 1 i 6 i w zastosowaniu uwagi 3 do sekcji CN XVI, zoneplayer należy sklasyfikować do podpozycji CN 8519 89 19.

26 Sonos Europe wniósł skargę kasacyjną od tego wyroku Gerechtshof Amsterdam (sądu apelacyjnego w Amsterdamie) do sądu odsyłającego. Sąd odsyłający ma wątpliwości co do klasyfikacji taryfowej zoneplayera.

27 Uważa on bowiem, że w świetle brzmienia pozycji CN 8517, 8518 i 8519 oraz not wyjaśniających do HS dotyczących odpowiednich pozycji tego systemu zoneplayer ma cechy i właściwości wspólne z aparaturą i urządzeniami podlegającymi klasyfikacji do tych pozycji taryfowych. Jednakże zoneplayer różni się od urządzeń uznanych za objęte tą pozycją taryfową w szczególności z uwagi na jego poziom rozwoju technologicznego, gdyż wdraża on nową i zaawansowaną technikę. Funkcjonowanie zoneplayera nie jest zatem jako takie opisane w CN w ramach żadnej z pozycji taryfowych.

28 W tych okolicznościach Hoge Raad der Nederlanden (sąd najwyższy Niderlandów) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy pozycje CN 8517, 8518, 8519 i 8527 należy interpretować w ten sposób, że wyrób tego rodzaju jak opisany w niniejszym orzeczeniu (zoneplayer), który odbiera informacje cyfrowe i bez zapisu w pamięci urządzenia („streaming”) odtwarza za pomocą pięciu (wbudowanych) głośników wzmocnione w formie dźwięków lub przekazuje dalej do innych urządzeń w ramach lokalnej sieci, kwalifikuje się do zaklasyfikowania do jednej albo do kilku pozycji, a jeśli tak, to do której? Ewentualnie – czy pozycję CN 8543 należy interpretować w ten sposób, że aparaturę taką jak zoneplayer należy zakwalifikować do tej pozycji jako aparaturę elektryczną z indywidualną funkcją?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

29 Na wstępie należy przypomnieć, że zadanie Trybunału związane ze skierowanym do niego odesłaniem prejudycjalnym w zakresie klasyfikacji taryfowej polega przede wszystkim na wyjaśnieniu sądowi krajowemu kryteriów, których zastosowanie pozwoli mu na prawidłową klasyfikację spornych towarów w ramach CN, a nie na dokonaniu tej klasyfikacji przez Trybunał, tym bardziej że Trybunałowi nie zawsze są znane wszystkie niezbędne w tym celu szczegóły. Zatem sąd krajowy wydaje się w każdym wypadku być w sytuacji bardziej dogodnej do dokonania tej klasyfikacji (wyrok Łukoijł Neftochim Burgas, C-330/13, EU:C:2014:1757, pkt 27).

30 Sąd odsyłający będzie więc musiał dokonać klasyfikacji produktów będących przedmiotem postępowania głównego w świetle odpowiedzi udzielonych przez Trybunał na przedłożone mu pytanie.

31 W celu udzielenia sądowi odsyłającemu użytecznej odpowiedzi należy podkreślić, że – jak wynika z pkt 13 niniejszego wyroku – ogólne reguły interpretacji CN stanowią, iż klasyfikację towarów należy ustalać zgodnie z brzmieniem pozycji i uwag do sekcji lub działów, natomiast tytuły sekcji, działów lub poddziałów mają znaczenie wyłącznie orientacyjne.

32 Jednocześnie zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w interesie pewności prawa i ułatwienia kontroli decydującego kryterium dla klasyfikacji taryfowej towarów należy poszukiwać zasadniczo w ich obiektywnych cechach i właściwościach, takich jak określone w pozycjach CN oraz uwagach do sekcji lub działów (wyrok Łukoijł Neftochim Burgas, C-330/13, EU:C:2014:1757, pkt 34 i przytoczone tam orzecznictwo).

33 Co się tyczy not wyjaśniających do HS, należy dodać, że mimo iż brak im mocy wiążącej, stanowią one ważne środki służące zapewnieniu jednolitego stosowania Wspólnej taryfy celnej oraz jako takie dostarczają pomocnych wskazówek do jej interpretacji (zob. podobnie wyroki: Kloosterboer Services, C-173/08, EU:C:2009:382, pkt 25; Agroferm, C-568/11, EU:C:2013:407, pkt 28). To samo dotyczy not wyjaśniających do CN (zob. podobnie wyroki: Develop Dr. Eisbein, C-35/93, EU:C:1994:252, pkt 21; a także British Sky Broadcasting Group i Pace, C-288/09 i C-289/09, EU:C:2011:248, pkt 92).

34 Poprzez swe pytanie sąd odsyłający zmierza zasadniczo do ustalenia, czy CN należy interpretować w ten sposób, że autonomiczny aparat przeznaczony do odczytywania, odbierania i odtwarzania w streamingu cyfrowych plików audio w formie wzmocnionego dźwięku tego rodzaju jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, należy sklasyfikować do pozycji taryfowej 8517, 8518, 8519, 8527, czy też 8543 tej nomenklatury.

35 W tym względzie z samego brzmienia pozycji CN 8517, 8518, 8519, 8527 i 8543 oraz z not wyjaśniających do nich wynika, że funkcja danego towaru jest decydująca dla celów jego klasyfikacji do danej pozycji.

36 Owe pozycje opisują bowiem w szczególny sposób funkcję wykonywaną przez towary, które wchodzą w ich zakres. Pozycja taryfowa CN 8517 obejmuje w szczególności „aparaturę do transmisji lub odbioru głosu, obrazów lub innych danych, włączając [w tym] aparaturę do komunikacji w sieci przewodowej lub bezprzewodowej". Pozycja CN 8518 obejmuje natomiast „głośniki, nawet [również] w obudowach". Pozycja CN 8519 obejmuje aparaturę do rejestrowania lub odtwarzania dźwięku. Pozycja CN 8527 obejmuje „aparaturę odbiorczą do radiofonii". Co się natomiast tyczy pozycji CN 8543, obejmuje ona „elektryczne maszyny i urządzenia wykonujące indywidualną funkcję, niewymienione ani [i] niewłączone gdzie indziej w […] dziale [CN 85]".

37 W niniejszej sprawie jest bezsporne, że – jak wskazała Komisja – zoneplayer wykonuje tylko jedną funkcję.

38 Z opisu sądu odsyłającego, tak jak został on oddany zasadniczo w pkt 17–21 niniejszego wyroku, wynika bowiem, że zoneplayer jest przeznaczony do odczytywania, odbierania i odtwarzania dostępnych na Internecie cyfrowych plików audio w formie wzmocnionego dźwięku za pośrednictwem pięciu głośników, w które jest wyposażony. Może on również, jeśli jest podłączony do sieci lokalnej, odczytywać w streamingu cyfrowe pliki audio zapisane w pamięci urządzeń stanowiących część tej sieci. Z powyższego wynika, że zoneplayer nie generuje sam emitowanego przez siebie dźwięku, jako że źródło to stanowi cyfrowy plik audio zapisany, w zależności od przypadku, na zewnętrznym serwerze, z którym zoneplayer jest połączony poprzez Internet, lub na innym urządzeniu, z którym zoneplayer współtworzy sieć lokalną.

39 W konsekwencji zoneplayer realizuje wyłącznie funkcję odtwarzania dźwięku. W tym względzie jednostka centralna umożliwiająca przetwarzanie cyfrowych plików audio, różne wejścia umożliwiające podłączenie do sieci lokalnej i połączenie internetowe nie stanowią różnych funkcjonalności

urządzenia, lecz cechy techniczne konieczne do jego funkcjonowania. Odbiór dźwięków za pośrednictwem sieci komunikacyjnej stanowi bowiem innowację technologiczną w zakresie sposobu, w jakim dane pochodzące ze źródła dźwięku są otrzymywane, konwertowane i odtwarzane.

40 W tych okolicznościach, wbrew argumentacji rządu niderlandzkiego, uwaga 3 do sekcji CN XVI, która ma zastosowanie do maszyn lub zespołu maszyn przeznaczonych do wykonywania dwóch lub więcej różnych, zamiennych albo uzupełniających się czynności, nie ma znaczenia dla celów klasyfikacji taryfowej towaru tego rodzaju jak zoneplayer. Zgodnie bowiem z orzecznictwem Trybunału przypomnianym w pkt 32 niniejszego wyroku decydującego kryterium w tym względzie należy poszukiwać w obiektywnych cechach i właściwościach danego towaru.

41 W niniejszej sprawie funkcja odtwarzania dźwięku wykonywana przez zoneplayer odpowiada brzmieniu pozycji CN 8519.

42 Ponadto noty wyjaśniające do HS dotyczące pozycji 8519 tego systemu precyzują, że dźwięk jest rejestrowany „zazwyczaj" na wewnętrznym urządzeniu pamięciowym lub nośniku albo odtwarzany z wewnętrznego urządzenia pamięciowego lub nośnika, co nie wyklucza innych źródeł. W związku z tym sam fakt, że źródłem dźwięku nie jest wewnętrzne urządzenie pamięciowe, nie wyklucza klasyfikacji owego produktu do tej pozycji taryfowej. W konsekwencji funkcja odtwarzania dźwięku urządzenia tego rodzaju jak zoneplayer nie może być umniejszana tylko dlatego, że źródłem odtwarzanego przez nie dźwięku jest Internet lub inne urządzenie, z którym jest ono połączone w sieci lokalnej, względnie z urządzenie, do którego jest ono podłączone kablem.

43 Ponadto zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału przeznaczenie towaru może stanowić obiektywne kryterium klasyfikacji, o ile jest ono właściwe dla tego produktu, co daje się ocenić na podstawie jego obiektywnych cech i właściwości (zob. wyroki: Krings, C-130/02, EU:C:2004:122, pkt 30 i przytoczone tam orzecznictwo).

44 W niniejszej sprawie zoneplayer jest przeznaczony do odtwarzania dźwięku, w szczególności muzyki. Wedle rządu niderlandzkiego Sonos Europe przedstawia zoneplayer względem konsumentów jako system bezprzewodowy przeznaczony do zapewnienia odtwarzania dźwięku stereo o jakości hi-fi. Z powyższego wynika, że podłączenie do sieci urządzenia służy wyłącznie umożliwieniu mu wykonania funkcji, do której jest on przeznaczony. W tych okolicznościach przeznaczenie urządzenia tego rodzaju jak zoneplayer potwierdza jego klasyfikację do pozycji CN 8519.

45 Z powyższego oraz z opisu zoneplayera dokonanego przez sąd odsyłający, oddanego zasadniczo w pkt 17–21 niniejszego wyroku, wynika – z zastrzeżeniem oceny całości okoliczności faktycznych znanych sądowi krajowemu, którą sąd ów musi w tej sprawie przeprowadzić – że w świetle obiektywnych cech i właściwości oraz przeznaczenia owego urządzenia jego funkcją jest odtwarzanie dźwięku opisane w pozycji CN 8519.

46 Stwierdzenia tego nie można podważyć tezą bronioną przez Sonos Europe, wedle której zoneplayer powinien zostać sklasyfikowany w ramach pozycji CN 8517.

47 Funkcją zoneplayera jest bowiem odtwarzanie dźwięku, a zatem nie może on być objęty pozycją CN 8517. Jak wynika z pkt 39 niniejszego wyroku, odbiór dźwięków za pośrednictwem sieci komunikacyjnej stanowi innowację technologiczną umożliwiającą jedynie funkcjonowanie zoneplayera. W związku z tym okoliczność, że połączenie z siecią jest nieodzowne dla celów odtwarzania muzyki, nie podważa w żadnym razie klasyfikacji tego urządzenia w ramach pozycji CN 8519.

48 Mając na uwadze całość powyższych rozważań, na zadane pytanie należy udzielić odpowiedzi, że CN powinna być interpretowana w ten sposób, że autonomiczny aparat przeznaczony do odczytywania, odbierania i odtwarzania w streamingu cyfrowych plików audio w formie wzmocnionego dźwięku tego

rodzaju jak rozpatrywany w postępowaniu głównym należy, z zastrzeżeniem należącej do sądu odsyłającego oceny całości okoliczności faktycznych, sklasyfikować w ramach pozycji 8519 tej nomenklatury.

W przedmiocie kosztów

49 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (dziesiąta izba) orzeka, co następuje:

Nomenklaturę scaloną zamieszczoną w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmienioną kolejno rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r. oraz rozporządzeniem Komisji nr 948/2009 z dnia 30 września 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że autonomiczny aparat przeznaczony do odczytywania, odbierania i odtwarzania w streamingu cyfrowych plików audio w formie wzmocnionego dźwięku tego rodzaju jak rozpatrywany w postępowaniu głównym należy, z zastrzeżeniem należącej do sądu odsyłającego oceny całości okoliczności faktycznych, sklasyfikować w ramach pozycji 8519 tej nomenklatury.

Podpisy